

HÖGSTA DOMSTOLEN
R 2

INKOM: 2021-03-12
MÅLNR: T 723-21
AKTBIL: 3

Stockholm den 12 mars 2021

Endast via e-post till
hogsta.domstolen@dom.se

**KOMPLETTERING AV ÖVERKLAGANDE, Yi Zeng ./ Rydell Kapital AB m.fl.,
mål T 723-21**

1. Som ombud för Yi Zeng får jag härmed komplettera överklagandet av den 4 februari 2021 och anför följande.
2. Som redovisats i överklagandet är den korta bakgrunden i målet att den ursprungliga uppdragstagaren, Comeeu Commerce International AB (nedan "Comeeu"), har anvisat Yi Zeng att erlägga betalning avseende de investeringar som Comeeu skulle genomföra för Yi Zengs räkning, till Comeeu:s moderbolag Rydell Kapital AB (nedan "Rydell"), vilket bolag också mottagit betalningarna. Rydell undertecknade också bekräftelser på mottagande av betalningarna med innebörden att betalningarna skulle användas för avtalade syften samt att avräkning skulle ske så att beloppet skulle motsvara projektets verkliga kostnader.
3. I målet uppkommer två frågeställningar – för det första om Rydell genom att underteckna en bekräftelse avseende medlens användning m.m. har *tillträtt* uppdragsavtalet mellan Comeeu och Zeng med medföljande redovisningsskyldighet – en fråga som domstolarna har besvarat nekande. Den andra frågan som uppkommer är om Rydell, för det fall bolaget *inte* skulle anses ha tillträtt uppdragsavtalet, *ändå blir redovisningsskyldigt genom att ha mottagit betalningarna och bekräftat dess användningsändamål*.
4. Vad gäller den första frågan – om Rydell har tillträtt uppdragsavtalet – är frågor rörande förutsättningar om avtalsbundenhet mellan ursprungliga avtalsparter, frågor rörande partsbyte och frågor rörande tredjemansavtal, utförligt behandlade i såväl litteratur som i praxis. Men frågan, under vilka förutsättningar ett moderbolag ska anses ha tillträtt ett dotterbolags uppdragsavtal har inte prövats tidigare. Frågan berör den inte helt ovanliga situationen att avtal om utförande av tjänster ingåtts av ett bolag i en koncern och att tjänsterna därefter, helt eller delvis, utförs av andra bolag inom samma koncern. Under vilka förutsättningar har då det bolag som utför tjänsterna tillträtt det avtal som det avtalande koncernbolaget ingått? Om det

utförande bolaget mottagit betalningar från uppdragsgivaren, bekräftat användningsändamålet avseende de medel som överförts och även hänvisat till det aktuella uppdragsavtalet, bör i så fall inte det utförande bolaget anses ha tillträtt avtalet? Eftersom rättsläget är oklart är det av vikt för ledning av rättstillämpningen att Högsta domstolen nu prövar frågan.

5. Vad sedan gäller den andra frågan – om Rydell, för det fall bolaget *inte* skulle anses ha tillträtt uppdragsavtalet, ändå blir redovisningsskyldigt genom att ha mottagit betalningarna och bekräftat dess användningsändamål – återfinns bestämmelser om redovisningsskyldighet i 18 kap. 1 § handelsbalken. Av bestämmelsen följer att en syssloman som anförtros vård av huvudmannens gods eller pengar blir underkastad vård- och redovisningsplikt (se t.ex. Tibergh, Mellanmansrätt, 7 uppl., sid 26).
6. Vad emellertid gäller frågan om och i så fall under vilka förutsättningar som redovisningsskyldighet kan föreligga *utom* ett sysslomannaförhållande är rättsläget oklart. Högsta domstolen har förvisso i NJA 2008 s. 392 uttalat att redovisningsskyldighet är karaktäristisk för sysslomannaavtal och *liknande förhållanden* men att redovisningsskyldighet också kan uppkomma utanför sysslomannaförhållanden. Vad som avses med "*liknande förhållanden*" framgår dock inte av avgörandet. Det är således oklart om sådana "*liknande förhållanden*" kan omfatta en situation där sysslomannen har *anvisat betalning* till ett annat bolag, inom eller utom en koncern, som i sin tur bekräftar mottagande av medlen. Det är likaså oklart om "*liknande förhållanden*" med medföljande redovisningsskyldighet uppkommer i en situation där ett bolag mottagit medel som tillhör annan och bekräftat vad medlen skulle användas för men där ett avtalat sysslomannauppdrag inte föreligger.
7. Vidare är det oklart om och i vilken omfattning redovisningsskyldighet kan uppkomma för en part som mottar medel utanför ett sysslomannaförhållande men där situationen inte skulle kunna beskrivas som ett "*liknande förhållande*". Därvid behövs vägledning för rättstillämpningen rörande var gränserna för "*liknande förhållanden*" går samt under vilka förutsättningar redovisningsskyldighet kan uppkomma även i andra situationer. Frågan kan gälla om redovisningsskyldighet uppkommer om en betalning som inte är ett lån eller en misstagsbetalning sker till en part som mottar medlen men sedan inte redovisar för medlen. Sådana situationer kan uppkomma i flertalet fall, exempelvis i depositionssituationer.
8. Ingen av ovannämnda situationer belyses i NJA 2008 s 392. Utöver det avgörandet har Högsta domstolen behandlat frågor rörande redovisningsskyldighet vid ett par tillfällen (se bl.a. NJA 1985 s. 178, NJA 1985 s. 747, NJA 1989 s. 768, NJA 1992 s. 16 och NJA 2001 s. 872). Nu redovisad praxis ger dock inte heller svar på frågan om under vilka "*liknande förhållanden*" som redovisningsskyldighet uppkommer. Det är därför av vikt för ledningen av rättstillämpningen att Högsta domstolen klarlägger rättsläget.

9. Frågorna i målet är av betydelse för många situationer som kan uppkomma i dagens samhälle. Ett exempel är om ett uppdrag lämnats till ett bolag och uppdragstagaren utber sig om en förskottsbetalning som säkerhet för den prestation som ska utföras. Det är inte en ovanlig situation, i vart fall inom större koncerner, att uppdraget kontrakteras och utförs inom ramen för *ett* bolag medan rörelsen administreras inom ramen för *ett annat* bolag, exempelvis ett servicebolag. Servicebolaget innehar klientmedelskonton mm dit förskottsbetalningen avsätts. Men, om uppdraget lämnas och utförs av det rörelsedrivande bolaget, omfattas då servicebolagets mottagande av säkerheten av redovisningsskyldighet? Situationen är påfallande lik den i förevarande mål.
10. Hovrättens dom medför i praktiken att en ställföreträdare för ett bolag (Comeeu) kan anvisa betalning till ett annat bolag inom koncernen (Rydell), som sedan tillgodogör sig betalningen när uppdraget, för vilket medlen skulle användas, inte kommit till stånd. I detta fall framkommer det särskilt tydligt genom att koncernens ägare, Jinheng Wang, har varit ensam styrelseledamot i båda bolagen och således gjort en omotiverad vinst genom att anvisa betalningen till moderbolaget i stället för dotterbolaget som ursprungligen ingick uppdragsavtalet med Zeng. Domstolarnas uppfattning synes innebära att Comeeu skulle ha varit redovisningsskyldigt för medlen trots att Comeeu varken mottagit medlen, bekräftat mottagande av medlen eller redovisat för dem och inte heller bokfört någon intern skuld till Rydell motsvarande medlen.

Som ovan

Jesper Tiberg